Petak, 18.12.2015.g.

Neki dan mi je jedna draga sestra u vjeri poslala jedno prekrasno

svjedočanstvo o životu u vjeri, ljubavi, poniznosti … I KRALJEVSTVU

BOŽJEM VEĆ OVDJE NA ZEMLJI.

Objavio sam ga u dijelu VAŠA SVJEDOČANSTVA pod naslovom "JE,

BILO JE TEŠKO …"

A iz tog prekrasnog svjedočanstva mene je posebno dodirnulo nekoliko

rečenica koje tako pojednostavljuju sve ono što danas SVIJET želi

razoriti, JEDNOSTAVNOST U TOME KAKO SAČUVATI BRAK.

To me posebno dirnulo i radi toga jer sam se u toj prekrasnoj rečenici i ja

prepoznao, u situaciji gdje nastojim prepoznati što je moje za učiniti kako

bi se sačuvao i moj brak.

Evo što piše u tom svjedočanstvu:

"... kad sam nedavno posjetila tu staru ženu i u razgovoru je

pitala o njezinom životu, i mladosti, i kako se udala i djecu

odgajala, pitala sam je: "Je li bilo teško?"

A ona me šokirala jednom rečenicom, koja mi se jako urezala u

pamćenje : "Je, bilo je teško, ali moraš to obdržati što si pred

Bogom i ljudima obećao !" ... i rekla je to s takvom sigurnošću

i uvjerenošću, da sam se odmah duboko u sebi posramila ..."

Eto, sva mudrost svijeta, sve psihološke i sociološke studije oko toga kako

sačuvati brak u kušnjama svakodnevnog života, sve je to svedeno na

jednu vrlo jednostavnu A TAKO MUDRU, PONIZNU I ISTINITU

REČENICU:

"Je, bilo je teško, ali moraš to obdržati što si pred Bogom i

ljudima obećao!“

"… MORAŠ TO OBDRŽATI ŠTO SI PRED BOGOM I

LJUDIMA OBEĆAO …"

A TKO DANAS OD NAS MARI ZA TO ŠTO JE PRIJE PET, DESET

ILI TRIDESET GODINA OBEĆAO "PRED BOGOM I LJUDIMA" ...

ZLI I SVIJET TE UVJERAVAJU DA TI IMAŠ SVOJA PRAVA, DA

NE TREBAŠ PATITI NEGO UŽIVATI, DA MORAŠ BITI SLOBODAN

I NE DOZVOLITI DA TI DRUGI TU SLOBODU OGRANIČAVAJU.

SVUGDJE OKO SEBE VIDIŠ DA NIJE BITNO ŠTO SI OBEĆAO, DA

NIJE BITNA ISTINA, NEGO JE SAMO BITNO DA TEBI BUDE

BOLJE.

A KADA MI TO TAKO PRIHVATIMO I PROTIV TOGA SE NE

BORIMO, ONDA ZLI I NJEGOVI ZLI DUHOVI U NAŠIM

ŽIVOTIMA, U NAŠIM BRAKOVIMA, RADE ŠTO HOĆE.

I SVIJET TADA IMA STOTINE OPRAVDANJA ZA RASTAVU

BRAKA ...

Ali, u toj divnoj rečenici, SVJEDOČANSTVU O LJUBAVI I

PONIZNOSTI, strši zapravo najvažniji dio svega toga:

"... ŠTO SI PRED BOGOM ... OBEĆAO ..."

BEZ GOSPODINA BOGA NIŠTA ...

BEZ MOLITVE NIŠTA.

BEZ VJERE U ONO ŠTO MOLIMO I U ONOGA KOME SE

MOLIMO, NIŠTA.

I netko će reći da mnogi oni što ne vjeruju u Gospodina Boga, da mnogi

takvi imaju vrlo sretne i skladne brakove.

Ja znam neke takve.

I OSJEĆAM, I ZNAM, DA IM NEŠTO NEDOSTAJE.

Sve se svodi na neke navike, ispraznosti, zatvaranja u svoje "pećine" …

Nisam, ali stvarno nisam, osjetio ni u jednom takvom braku

između onih koji nemaju vjere u Gospodina Boga, onu čistu,

podatnu, poniznu ljubav jednog supružnika prema drugome.

Nešto mi kod svih njih nedostaje da bi ta njihova ljubav bila

potpuna, smislena, uvijek radosna.

Ne samo navika i međusobno poštovanje nego ona prava ljubav,

zaljubljujuća, bez obzira koliko godina bili u braku.

ONO ŠTO IM NEDOSTAJE, ONO ŠTO BI "HRANILO" TU NJIHOVU

LJUDSKU LJUBAV, ŠTO BI JU UVIJEK ODRŽAVALO ČISTOM,

DUBOKOM, RADOSNOM, ZALJUBLJUJUĆOM, DA, ZA SVE TO IM

NEDOSTAJE BOŽJA LJUBAV, OBEĆANJE DATO PRED

GOSPODINOM BOGOM, BOŽJI BLAGOSLOV NAD NJIHOVOM

VEZOM U SVE DANE ŽIVOTA NJIHOVIH OVDJE NA ZEMLJI.

LJUDSKA LJUBAV BEZ BOŽJE LJUBAVI NE MOŽE OPSTATI.

JEDNOSTAVNO SE POTROŠI, IZGUBI SNAGU JER SE TROŠI U

RAZNIM ŽIVOTNIM SITUACIJAMA A NE OBNAVLJA SE.

SAMO BOŽJI BLAGOSLOV MOŽE OBNOVITI LJUBAV ČOVJEKA I

ŽENE.

TO NE MOŽE ČOVJEK.

JER ČOVJEK NIJE STVORIO LJUBAV.

ČOVJEK JE STVOREN IZ LJUBAVI I ON MOŽE OPSTATI SAMO

AKO JE LJUBLJEN.

Mnogi danas imaju razne savjete kako probuditi ponovnu ljubav i

zaljubljenost među bračnim partnerima, posebno onima koji imaju kušnje

u braku.

Putovanja, pokloni, iznenađenja, itd.

MA, SVE JE TO DOBRO ALI KRATKOTRAJNO AKO U TO NIJE

"POZVAN" I AKO U TOME NE SUDJELUJE GOSPODIN BOG.

A AKO ON SUDJELUJE, ONDA SVEGA TOGA NE TREBA RADITI

OČUVANJA BRAKA.

TREBA SAMO RADI JOŠ VIŠE MEĐUSOBNE RADOSTI. ALI NE

RADI SPASA BRAKA.

I moji odgovori u kušnjama koje prolazim nalaze se u samo ovih nekoliko

riječi koje je izgovorila, I PO KOJIMA JE CIJELI ŽIVOT ŽIVJELA TA

DRAGA STARICA:

"… MORAŠ TO OBDRŽATI ŠTO SI PRED

BOGOM I LJUDIMA OBEĆAO ..."

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI,

LJUBLJENI BOŽE.

TAKO SAM MIRAN I RADOSTAN ŠTO U

SVEMU OVOME PONOVNO DUBOKO

OSJEĆAM, I "VIDIM", DA POSTOJIŠ I DA

SI TU RADI NAS GRJEŠNIKA!

I BESKRAJNA TI HVALA, I SLAVA, ŠTO OD

NAS NE TRAŽIŠ NIŠTA DRUGO NEGO SAMO

JEDAN MALI: 'DA, BOŽE!"

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.